

Povesteaiei

Daniel Vişan-Dimitriu

Trăia în lumea apelor, pe-un plaur
Şi nu avea, din lumea de afară,
Decât un gust ce i-a făcut amară
Povestea scrisă-n in, cu fir de aur.

Era doar o cămaşă-n dar primită
La ziua ei, demult, în tinereţe,
Atât de simplă, dar de-o frumuseţe
Ce merita, cu fir brodat, sporită.

Nici ea, nici el, acel ce-o dăruise,
Nu reuşeau, din munca lor, s-adune
Destul cât ia ei să încunune
Cu stilizări ce-i apăreau în vise.

Erau din viaţa ei: trăiri, momente,
Dorinţe chiar, visare şi magie,
Erau atâtea! – nu putea să ştie
Şi nu avea, pe-atunci, presentimente.

Când el s-a dus, lumina bucuriei
A dispărut, dar firele de aur
Au susţinut-o-n viaţa pe un plaur,
Cu străluciri ce spun povesteaiei.